

ΝΙΩΣΜΑΤΑ

Κόκκινη κλωστή βαμένη
στὴν ἀνέμη τυλιγμένη,
δῶσ' τῆς κλώθου νὰ γυρίσει,
δῶσ' τῆς νιώσματα ν' ἀρχίσει
καὶ τὴν καλή μας συντροφιά
νὰ τὴν καλησπερίσει.
Καλησπέρα σας.

Μακρὺς μακρὺς κρονόληρος
καὶ κίφκαλα δὲν ἔχει.

Τί εἶναι;
— Καραπάνος ὁ Κολπαδόρος.

Βούναρος κοιλοπονοῦσε
κι' ἔβαν ποντικὸ γεινοῦσε.

Τί εἶναι;
— Ράλλης ὁ Ραλλάιος.

Σὰν πηδᾶς πολλὰ παλούκια
τὴν παθαίνεις μ' ἔνα.

Τί εἶναι;
— Ὁ Σουρῆς.

Χίλιοι μύριοι λαθροῦχοι
σ' ἔνα βούρκο βουτημένοι.

Τί εἶναι;
— Ἡ Βουλῆ.

Γενάκι λείπει,
λείπουν μουστάκια,
μὲ δίγως μύτη,
μὰ μὲ γιάλικια.

Τί εἶναι;
— Ὁ Βικέλαος.

Φοῦρνος ξεφουρνίζει,
τύφλες καὶ σκορπίζει.

Τί εἶναι;
— Ὁ Σύλλογος πρὸς διάστροψιν.

Μίλιττα μὲν Ἄγγελος,
ἤκιστα δὲ Βλάχος.

Τί εἶναι;
— Ὁ Ἄγγελος Βλάχος.

Μ' ἔνα χέρι καὶ μὲ τ' ἄλλο
μὰς μαδῆς τὸν Κύρ Κολλήρο.

Τί εἶναι;
— Τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας (sic) μὲ τὸν Πετρού-
λια καὶ τὸν Καλότυγο.

Λαδωμένος σὰ γαιπρὸς
καὶ μυρίζεις σὰν κοριός.

Τί εἶναι;
— Ὁ Νικολῆς Σπαντωνάκης.

Θρήνα κλάψε στίναξε,
Μοντεκάρλο πέταξε.

Τί εἶναι;
— Θεοτόκης ὁ Τραβιάτσας.

Παίρνεις παίρνεις ἕκατὸ
κι' ὁ Δροσίνης πεντακόσες.

Τί εἶναι;
— Ἄφτὸ δὲν τὸ ξέρω.

Εὐπνα, σιὸρ Ἀστρονόμο,
κι' ἡ νύχτα νὰ βηθιά!
Στοῦ πατεινοῦ τὸν ὄμο,
παιδιά, τὰ φέρτωσα.
Εὐπνα! Τὸ τηλεσκόπι
στὸ ὄλο καρτερᾶ!
Μὰ ἄφτὸς πατάει κατόπι
διὸ ρογαλίσματα.

— Τί εἶναι;
— Ὁ Αἰγενήτης.

Ἄλι πὺ τῶχει ἡ γλώσσα του
νὰ κατεβάξει κοῦρες.

Τί εἶναι;
— Ὁ Χαντζήδρακας.

Τέλωσε;
— Τέλωσε.
— Ἄμ ὁ Μιστριώτης;
— Τὸ Μιστριώτη ἄλλοτες. Γιατί
Σὲ τοιαύτην ὄλην
πρέπει καὶ κοινὸν
νοῦς δημοτικὸς,
ἵνα τὰ συνάξῃ
καὶ τὰ κατατάξῃ
περιστατικῶς.

ΚΑΛΗΝΥΧΤΑΣ

Ἡ Κοινή Γνώμη

Ο ΣΟΛΩΜΟΣ... ΣΩΘΗΚΕ

Φίλιππε Νουμά,

Μπήκα προχθὲς στὸ γραφεῖο τοῦ μικροῦ μου-ἑξα-
δέρφου, καὶ τὸν βρήκα πὺ ἔλυε αἰνίγματα σκυμμένος
ἀπάνω στὸ τραπέζι. Ὅταν μὲ εἶδε μού λέει: «Μπο-
ρεῖς νὰ μοῦ βρῆς ἕνα ψάρι πὺ νὰ ἔχῃ ὄνομα κανε-
νὸς ποιητῆ; Νά, δηλ. λέγει τὸ λογοπαίγνιο ἀποῖο
ψάρι στιχουργεῖ; Κάθισα κοντὰ του καὶ ἀρχισα νὰ
σκέφτομαι. Σὲ λίγο τοῦ κάνω, μού φαίνεται πὺς
Σολομὸς εἶναι ἕνα ψάρι, δὲ νομίζεις καὶ σύ; — Σο-
λομὸς, βέβαια, ζήτω ὁ Σολομὸς. Πάει τὰ βρήκαμε
ὄλα τὰ αἰνίγματα!» Πῆρε τὴν πέννα νὰ τὸ γράψῃ
στὸ χαρτί τῶν λύσεων. Ἄξαφνα στάθηκε: «Σολο-
μὸς, λέει σκεφτικᾶ, Σολομὸς, εἶναι κοινὴ λέξη, εἶναι
δική σας, μαλλιάρη, ἐμεῖς στὴ «Διάπλαση» δὲ δε-
χόμαστε τέτοιες. Κρίμα καὶ νάμιζα πὺς τὸ εἶχαμε
βρῆ.» Καὶ σηκώνεται, παίρνει καὶ σωριάζει μπροστά
του ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη ἕνα σωρὸ λεξικά καὶ ζω-
λογίς καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο καὶ ξανακάθεται ξε-
φυλλίζοντας καὶ γυρεύοντας τὴν ἐπίσημη ὀνομασία
τοῦ Σολομοῦ ἢ καὶ κανένα ἄλλο ψάρι πὺ νὰ μπο-
ροῦσε νὰ στιχουργῆ.

Πὺς σὺ φαίνεται τώρα αὐτό; δὲν εἶναι πιστὴ
εἰκόνα τῆς λογιωτατοσύνης; Νὰ μὴν πιστεύεις αὐτὸ
πὺ σοῦρχεται φυσικὸ καὶ ζωντανὸ μπρὸς στὰ μά-
τια, μόνο νὰ ζεθάρτης ἀπὸ μέσα ἀπὸ τίς βιβλιοθή-
κες τίς ἐπίσημες ὀνομασίες πὺ κάποιο ἐπίσημο βέ-
βαια πρόσωπο εἶχε τὴν εὐχαρίστηση νὰ μὰς ἀφήσῃ
διαθήκη; Για νὰ μὴ στὰ πολυλογῶ, ὁ Σολομὸς κάλ-
ησε γιὰ σωστὴ λύση, ξέρεις γιατί; γιατί τὸ Βα-
σίλειον τῶν Ζώων γράφει μέσα:

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΣΤΡΟΦΑ ὀνομασία κοινή. Σο-
λομὸς ἐπίσης. Ἀντίστοιχος ἀρχαία δὲν ὑπάρχει.
Φαντάσου τώρα, Νουμά, ἂν ἐσώζετο καμιά ἀν-
τίστοιχος ἀρχαία... ὁ Σολομὸς θῆβαινε περιφρονε-
μένος ἀπὸ ἕνα σχοληταροῦδι τῆς Διάπλασης!!!

Πάντα δικός σου

A. P.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΛΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἄπο Πέμπτη σὲ Πέμπτη

Ἐπιμετοῦς Ἐσωτερικῶν ὁ Κυρ. Μαυρομιχάλης.

Στοιχωμοί. Ἀθήνα 2 Ἐπαρχίς 13.

Δαβαμοί. Ἀθήνα 9 (ἕνας ἀπὸ αὐτόκίνητο καὶ
δύο ἀπὸ κάρρα), Περαιάς 10 (ὁ ἕνας ἀπὸ κάρρα),
Ἐπαρχίς 9.

Κλεψές. Ἀθήνα 4, Περαιάς 4, Ἐπαρχίς 2.

Ἀπαγωγές. Ἀθήνα 1, Ἐπαρχίς 3.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὴν «Ἀπολογία» τοῦ Ψυχῆρη θὲν τὴ τυπώνουμε
ἔτσι χωριστὰ, στὶς τέσσαρες τελευταῖες σελίδες 9, 10,
11 καὶ 12, γιὰ νὰ μπόρῃ νὰν τὴ φυλάει ὅποιος θέλει
καὶ χῶρια ἀπὸ τὸ «Νουμά», σὰ βιβλίο.

— Δογαριάζουμε πὺς μέσα στοὺς δύο μῆνες Νοέβρη
καὶ Δεκέβρη θῆξει τυπωθεὶ δλίκαρη ἡ «Ἀπολογία» στὸ
«Νουμά», πὺ εἶναι πάνω κίτου τετρακόσες σελίδες πυ-
κνογραμμένες.

— Στὸν κατάλογο τῶ φτηνῶ βιβλίω μας μπαίνει
ἀπὸ σήμερα καὶ τὸ περίφημο βιβλίο τοῦ Ἐρμονα, «Τῆς
Ζωῆς». Σελίδες 120 μὲ συνάττα, πρόζες, τὸν Ἰππόλυτο
τοῦ Εὐριπίδη καὶ μὲ τὸν ἔξαρχο πρόλογο στὸν Ἰππόλυτο.
Τὸ βιβλίο θὰ πουλιέται στὰ γραφεῖα μας μὴ δοραχμῆ, ἀντὶ
τρὲς δραχμῆς πὺ πουλιέται στὰ βιβλιοπωλεῖα.

— Περὸ ὅ λ η ς δὲν ὑπάρχει. Τ' ἀκούσατε, Κορ-
φιῖτες; Ὁ κ. Μινχάουζεν τῶν «Ἀθῆναια ἂν» καὶ πῆγε
λέει, τόσες φορές στὸν Ποταμὸ τῆς Κέρκυρας δὲν ἔτυχε
οὔτε νὰν τὸνε δεῖ, οὔτε νὰκούσει τίποτε γι' αὐτόν. Καὶ τὸ
ἀγαπητὸ «Ἄστυ» πίστεψε τὸν κ. Μινχάουζεν κ' ἔγραψε
πὺς τὸν Περούλη τὸνε φτιάξαμε μὰς ἐδῶ, στὰ γραφεῖα
τοῦ «Νουμά», ἢ οἱ Κορφιῖτες λόγιοι στὴ Σπιανάδα.

— Καὶ τώρα ὁ Περούλης, πὺ θὲν τὰ διαβάσει αὐτὰ
τὰ χωρὰτὰ, θὰ πεθάνει στὰ γέλια. Τὸνε ζουλεύουμε.

— Γιὰ νὰργῆσαι ἡ Κυβέρνηση νὰνοῖξε τὴ Βουλῆ δὲ
φοβήθηκε, λέει ὁ Ράλλης, τὴν Ὑπουργικὴ κρίση, μὰ ἔ λ-
λ ο ι λ ὅ γ ο ι τὴν ἀναγκάσανε κτλ.

— Τοὺς ξέρουμε δὰ τοὺς ἄ λ λ ο υ ς λόγους. Εἶναι τὰ
περίφημα ρουσοφιστοπαζάρια πὺ κάνει ἡ Κυβέρνηση μὲ
τοὺς βουλευτάδες καὶ πὺ ἀκόμα νὰ τελιώσουνε.

— Νὰν τὸ μάθετε κ: αὐτὸ τὸ σπουδαῖο. Ἡ Κυβέρ-
νηση θὲ ζητήσῃ ἀπὸ τὴ Βουλῆ τὴν εὐ ρ ε ι α π ε ρ ε ι-
φ έ ρ ε ι α κ ι ὁ Θεοτόκης δὲ θῆντιταθεῖ. Μὲ τέρτα σ ὁ μ-
π ν ο ι α (τὶ θὰ παῖ αὐτὴ ἡ Κινεζικὴ λέξη, παρκαλοῦμαι;)
μεταῦ Κυβέρνησης καὶ Ἀντιπολίτευσης, ὄχι μοναχὰ ἡ
εὐρεία μὰ καὶ ἡ Μακεδονία θῆναι γλήγορα δική μας!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κ. Παπαμ. Κέκυρα, Ἄντρο. Διδ. Λευκάδα. Τὰ
λάβωμε κὶ σὰς εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιευτοῦν. — κ.
Ἄχ. Κον. Ὁμορφο καὶ θὰ δημοσιευτοῦν. Ὅσο γιὰ τὴ
Βιβλιοθήκη Μαρτζλή, τὸ φωνάζουμε γλίτες φορές μὰ δὲ
μὰς ἀκούνε. Ἡ Β λ ἄ χ ῖ κ η γλώσσα, βλέπει, ἔχει πε-
ραση σήμερα. Θάρθει μὲ τὸν καιρὸ καὶ ἡ ἀράδα τῆς Ρω-
μαϊκῆς. Μὴ σὲ νοιάζει. — κ. Περίεργο. Ὅχι μοναχὰ
ἐμεῖς, μὰ ὄλες οἱ φημερίτες τῆς Ἀθήνας δημοσιέψανε
δύο φορές τὸν πίνακα τῆς Ἐβν. Τραπέζης. Κάπιο λάθος
εἶχε γίνοι στὸ τύπωμα. — κ. Μιχ. Καρ. στὴν Ἀλεξάνδρεια.
Παρακάλεσε τοὺς φίλους νὰ στείλουν τὴ συντρομῆ. Τώρα,
βλέπει, περαιτήθηκε κὶ ὁ Ποβιενόδεσσος κὶ ὁ «Νουμάς»
ἔπαψε νὰ λαβαίνει Ρουσσικά ρούβλια.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἔνα, κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, πουλιούντα
στὰ γραφεῖα μας τὰκόλουθα βιβλία:

Τοῦ Ψυχῆρη «Ταξίδι» (σελ. 502) καὶ «Ὀνειρο
τοῦ Γιαννίρη» (σελ. 268).

Τοῦ Πάλλου «Ἡλιος καὶ φεγγάρι» (σελ. 120)

Τοῦ Φωτιάδου Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ
ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννηση» (σελ. 405).

Τοῦ Ἐξταλιώτη «Ἱστορία τῆς Ρωμισσύνης»
σελ. 320) καὶ «Μαζώγτρα, Βρουκόλακας κλπ.» (σελ.
269).

Τοῦ Φιλίντα Γραμματικὴ τῆς Ρωμείκης
γλώσσας (μέρ. Α') (σελ. 96).

Τοῦ Λόγγου «Δάφνης καὶ Χλόη» (χαρτοδε-
μένο) μεταφρ. Ἡλ. Βουτιερῆδη (σελ. 86).

Τοῦ Εὐριπίδου «Μήδεια» μεταφρ. Γιάννη
Περγαλιτῆ (σελ. 59).

Τοῦ Σοφοκλῆ Αἴας. Μεταφρ. Ζήσιμου Σί-
δερη (σελ. 61)

Τοῦ Χ. Ἀντοεῖδου «Ὁ Μιγ' Ἀλέξανδρος»
(σελ. 192).

Τοῦ Δ. Π. Ταγκόπουλου «Ζωντανοὶ καὶ
Πεθαμμένοι» δρᾶμα—«Ἡ Χρυσουγῆ» καὶ «Τάφος
στὸ Γιαλὸ» δηγήματα (σελ. 78).

Ἡ ΙΔΙΑΔΑ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ
Πάλλη (σ. 416) δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 στὸ ἐξωτερικὸ.